

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 5/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 4. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť PaedDr. A. D., V., zastúpenej advokátom JUDr. R. P., Advokátska kancelária, B., proti výsledku volieb do orgánov miestnej samosprávy v obci Veľká Lesná, konaných 27. novembra 2010 za účasti Ing. J. I., V. a Mgr. M. Š., V. a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PaedDr. A. D. p r i j í m a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. decembra 2010 doručené podanie PaedDr. A. D., V. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. R. P., Advokátska kancelária, B., označené ako „*Návrh podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na začatie konania o sťažnosti vo volebných veciach*“.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa zúčastnila volieb do orgánov miestnej samosprávy ako kandidátka na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva, v ktorých získala 87 hlasov z celkového počtu 222 odovzdaných platných hlasov.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky sa vo voľbách volilo do obecného zastupiteľstva päť poslancov. Na základe sčítania hlasov odovzdaných jednotlivým kandidátom na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva v obci Veľká Lesná určila miestna volebná komisia (ďalej len „komisia“) toto poradie uvedených šiestich kandidátov:

1/P. I. [navrhnutý Kresťanskodemokratickým hnutím (ďalej len „KDH“)]	- 131 hlasov
2/ Ing. M. N. [navrhnutý Ľudovou stranou – Hnutie za demokratické Slovensko]	-116 hlasov
3/ J. D. [navrhnutý KDH]	- 97 hlasov
4/ Ing. J. I. [navrhnutý stranou SMER - sociálna demokracia]	- 87 hlasov
<u>5/ Mgr. M. Š. [navrhnutá KDH]</u>	<u>- 87 hlasov</u>
6/ PaedDr. A. D. [navrhnutá KDH]	- 87 hlasov

Za zvolených určila komisia kandidátov pod poradovým číslom 1 až 5.

Sťažovateľka uvádza, že získala rovnaký počet hlasov ako kandidáti pod poradovým číslom 4 a 5 (ďalej len „odporcovia“), pričom komisia určila z troch kandidátov s rovnakým počtom hlasov (87) odporcov, a to „*bez uvedenia akéhokoľvek právneho základu pre takéto rozhodnutie*“.

Sťažovateľka predložila v tomto smere nasledovnú argumentáciu: «*Podľa § 44 zákona o voľbách: „Za poslancov obecného (mestského) zastupiteľstva sú zvolení kandidáti, ktorí získali vo volebnom obvode najväčší počet hlasov“ (ods. 1) „Ak vo volebnom obvode získajú dvaja alebo viacerí kandidáti tej istej politickej strany rovnaký počet platných hlasov, je zvolený za poslanca kandidát v poradí uvedenom na kandidátnej listine príslušnej politickej strany.“ (ods. 2) „Ak nemožno zistiť, kto je zvolený za poslanca obecného (mestského) zastupiteľstva podľa odseku 2 preto, že ide o kandidátov rôznych politických strán alebo nezávislých kandidátov, miestna volebná komisia určí z nich poslanca žrebom.“ (ods. 3)*

Zo zápisnice nevyplýva dôvod, pre ktorý komisia určila za zvolených poslancov odporcov a nie sťažovateľa. Podľa názoru sťažovateľa sa tak stalo v dôsledku nesprávnej aplikácie § 44 ods. 2 zákona o voľbách, ktorý komisia použila napriek tomu, že boli splnené podmienky pre použitie práve a len § 44 ods. 3 zákona o voľbách. V obci Veľká Lesná totiž

rovnaký počet hlasov nezískali kandidáti tej istej politickej strany, ale kandidáti dvoch politických strán.

Na základe okolností sa zdá, že komisia sa rozhodla buď miesto 4. alebo miesto 5. prisúdiť odporcovi v 1. rade (J. I.) a zároveň buď miesto 4. alebo miesto 5. obsadiť podľa § 44 ods. 2 zákona. Nevyhnutným predpokladom takéhoto postupu by však bolo, aby odporca v 1. rade získal buď viac alebo menej hlasov ako získali odporca v 2. rade a sťažovateľ. Inými slovami, nevyhnutnou podmienkou pre uplatnenie § 44 ods. 2 by bola situácia, ak by iba odporca v 2. rade a sťažovateľ mali rovnaký počet hlasov. V situácii, keď rovnaký počet hlasov získali kandidáti rôznych politických strán, boli splnené podmienky hypotézy právnej normy, obsiahnutej v § 44 ods. 3 zákona o voľbách, a túto právnu normu bola preto komisia povinná použiť.

V skratke, volebná komisia bola povinná voči všetkým kandidátom s rovnakým počtom hlasov uplatniť právnu normu, ustanovenú v § 44 ods. 3 zákona o voľbách, pričom však komisia v rozpore s touto povinnosťou odporcu v 1. rade z uplatnenia tejto normy vylúčila, akoby odporca v 1. rade získal iný počet hlasov, než odporca v 2. rade a sťažovateľ.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“), sp. zn. PL. ÚS 19/07, zo dňa 5. septembra 2007 „ak dvaja alebo viacerí kandidáti rôznych politických strán alebo nezávislých kandidátov získajú vo voľbách poslancov obecného zastupiteľstva rovnaký počet hlasov, miestna volebná komisia z nich určí poslanca žrebom. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť občanom uchádzajúcim sa vo voľbách o funkciu poslanca obecného zastupiteľstva prístup k tejto volenej funkcii za rovnakých podmienok, t.j. prostredníctvom § 44 ods. 3 zákona č. 346/1990 Zb. sa garantuje základné právo občanov podľa čl. 30 ods. 4 ústavy. Za týchto okolností nedodržanie postupu podľa § 44 ods. 3 zákona č. 346/1990 Zb. miestnou volebnou komisiou (bez ohľadu na to, či úmyselne alebo z nedbanlivosti) má v konečnom dôsledku za následok porušenie čl. 30 ods. 4 ústavy, a teda neústavnosť volieb.»

V uvedenom postupe komisie vidí sťažovateľka odvolávajúc sa aj na judikatúru ústavného súdu porušenie svojho základného práva „za rovnakých podmienok sa uchádzať o zvolenie za poslanca obecného zastupiteľstva“ garantovaného čl. 30 ods. 4 ústavy, podľa

ktorého majú občania za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Sťažovateľka argumentuje, že nie je potrebné vykonať nové voľby, pretože nespochybňuje samotný priebeh volieb, ale „*len neústavné a nezákonné rozhodnutie volebnej komisie*“, ktoré je možné napraviť a zabezpečiť tak „*ústavnosť a zákonnosť*“ takým spôsobom, že sa „*volebná komisia „opätovne bezodkladne zvolá a na svojom zasadnutí postupom podľa § 44 ods. 3 zákona o voľbách (t.j. žrebov) určí, ktorí dvaja z kandidátov rôznych politických strán, ktorí dosiahli rovnaký počet hlasov, sa stanú poslancami obecného zastupiteľstva obce Veľká Lesná*“.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby ústavný súd „*prijal sťažnosť na ďalšie konanie a po posúdení a prerokovaní vydal tento nálezh*“:

I. Výsledok volieb poslancov obecného zastupiteľstva obce Veľká Lesná konaných dňa 27. novembra 2010 sa v časti týkajúcej sa zvolenia Ing. J. I. a Mgr. M. Š. za poslancov obecného zastupiteľstva obce Veľká Lesná zrušuje.

II. Odporcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania, vrátane DPH, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) preskúmal, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2, § 60 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie v zmysle § 25 ods. 2 tohto zákona.

Sťažovateľka bola v označených voľbách kandidátkou na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva. Z obsahu kópie „*Zápisnice miestnej volebnej komisie o výsledku volieb v obci do obecného zastupiteľstva a starostu obce*“ ústavný súd zistil, že sťažovateľka je oprávnenou navrhovateľkou podľa § 59 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 6. decembra 2010, to znamená do desiatich dní po oznámení výsledku volieb (§ 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka splnila aj ďalšie zákonné náležitosti, napadla zvolenie iného kandidáta vo svojom volebnom obvode, uviedla dôvody, pre ktoré voľby napáda, s označením dôkazov (výsluch členov komisie) a navrhla aj rozhodnutie vo veci.

Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností ústavný súd nezistil dôvody na odmietnutie volebnej sťažnosti sťažovateľky, a preto ju prijal na ďalšie konanie tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. januára 2011